

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลที่ได้จากการทดลอง

จากการศึกษาคุณสมบัติเชิงกลของโพลิเมอร์ผสมระหว่างโพลิไพรพิลีน(PP) และโพลีอธิลีนชนิดความหนาแน่นสูง (HDPE) ได้ข้อสรุปดังนี้

1. ค่าความทนต่อแรงดึง (Tensile Strength) เมื่อปริมาณโพลิไพรพิลีนเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่าความทนต่อแรงดึงมีค่าเพิ่มขึ้น พบว่าสัดส่วน PP 100% โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิหัวฉีด 220 °C มีค่าความทนต่อแรงดึงที่มากที่สุดคือ 33.391 MPa ถ้าเพิ่มปริมาณสัดส่วนโพลีอธิลีนชนิดความหนาแน่นสูงจาก 0%-100% โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิหัวฉีด 200°C ส่งผลให้ค่าความทนต่อแรงดึงลดลง

2. เปอร์เซ็นต์ของความยืดหยุ่น (% Elongation) เมื่อปริมาณโพลิไพรพิลีนเพิ่มขึ้นมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์ของความยืดหยุ่นของโพลิเมอร์ผสมมีค่าลดลงตามลำดับ แสดงว่าโพลีอธิลีนชนิดความหนาแน่นสูงที่สัดส่วน 100% โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิหัวฉีด 200°C มีค่าเปอร์เซ็นต์ของความยืดหยุ่นของโพลิเมอร์ผสมมากที่สุดคือ 55 %

3. โมดูลัสของความยืดหยุ่น (Modulus of Elasticity) เมื่อปริมาณโพลิไพรพิลีนเพิ่มขึ้น มีผลทำให้ค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของโพลิเมอร์ผสมมีค่าเพิ่มขึ้นตามลำดับ พบว่าสัดส่วนโพลิไพรพิลีนกับโพลีอธิลีนชนิดความหนาแน่นสูง ที่ 70/30 โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิหัวฉีด 180°C มีค่าโมดูลัสของความยืดหยุ่นของโพลิเมอร์ผสมมากที่สุดคือ 255.11 MPa

4. ค่าความทนต่อแรงกระแทก (Impact Strength) เมื่อปริมาณโพลิไพรพิลีนเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่าความทนต่อแรงกระแทกมีค่าลดลง ซึ่งโพลีอธิลีนชนิดความหนาแน่นสูงที่ 100% โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิหัวฉีด 240°C มีค่าความทนต่อแรงกระแทกของโพลิเมอร์ผสมมากที่สุดคือ 5.140 KJ/m²

ทั้งนี้ผลคุณสมบัติเชิงกลที่ทำการศึกษาโพลิเมอร์ผสมของ PP/HDPE ด้อยกว่าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (อกนิัณฑ์ฯ อุคณศักดิ์กุล) เนื่องมาจากการวิจัยที่ทำการศึกษาไม่ได้ทำการเดิน EPDM (เอทิลีน ไพรพิลีน ไคลอีน เทอร์โพลิเมอร์) ซึ่งเป็นตัวที่ทำให้พลาสติกทั้งสองเข้ากันได้เป็นอย่างดี ก่อร่องคือ

1. จากผลการทดลองพบว่าเปอร์เซ็นต์ความยืดหยุ่นมีค่าลดลงซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง(อกนิัณฑ์ฯ อุคณศักดิ์กุล) จากการวิจัยที่อ้างอิงได้มีการเดิน EPDM ที่ 10 และ 15%

โดยนำหนักทำให้เปอร์เซ็นต์ความยืดหยุ่นมีค่าเพิ่มขึ้นจากเดิม เนื่องจาก EPDM ทำหน้าที่เป็นตัวที่ทำให้ PP และ HDPE เข้ากันนั้นเป็นยางที่มีความยืดหยุ่นสูง จึงทำให้งานวิจัยที่ศึกษามีคุณสมบัติที่ดีอยกว่างานวิจัยที่นำมาอ้างอิง

2. จากผลการทดลองพบว่าค่าความหนาต่อแรงกระแทกมีค่าลดลงซึ่งมีความสอดคล้องกับงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง (อกนนทฯ อุดมศักดิ์) จากงานวิจัยที่อ้างอิงได้มีการเติม EPDM ทำให้ค่าความหนาต่อแรงกระแทกเพิ่มขึ้นจากเดิมเมื่อจาก EPDM ทำหน้าที่เป็นตัวปรับสภาพแรงกระแทก จึงทำให้งานวิจัยที่ศึกษามีคุณสมบัติที่ดีอยกว่างานวิจัยที่นำมาอ้างอิง

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาคุณสมบัติเชิงกลของโพลิเมอร์พอมะหว่างโพลิไพรพิลิน(PP) และโพลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง (HDPE) มีดังนี้

1. ควรมีการศึกษาถึงโครงสร้างของพลาสติกเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ให้ได้ผลที่สมบูรณ์ขึ้น
2. จากการทดลองการมีการควบคุมอุณหภูมิที่ชุดหัวฉีดควบคู่ไปกับอุณหภูมิที่หัวฉีดในการฉีดพลาสติกและตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น
3. ควรมีการเติมสารหรือสิ่งที่ช่วยทำให้โพลิเมอร์ทึบสองเข้ากันได้ดียิ่งขึ้น
4. ข้อมูลที่ได้จากการทดลองควรใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาตามคุณสมบัติที่ดีที่สุดตามผลิตภัณฑ์ตามข้อจำกัดที่ต้องการในโอกาสต่อไป